

det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Har. Hansen) nylig udtalte, at Bibeholdelsen af Kultolden maatte hindre, at man overhovedet kunde tilstede saadanne Tilvirkninger paa Friterritoriet, fordi, som han bemærkede, disse Tilvirkninger vilde være gunstigere stillede end de tilsvarende paa selve Toldterritoriet, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at naar jeg, som det ærede Medlem ganske rigtig erindrede om, tidligere har gjort den Betragtning gældende med den Styrke, jeg formaaede, at man ikke maatte tilstede en saadan Benyttelse af Friterritoriet, at Fabrikkerne der kunde tuse dem, der allerede nu ere paa vort Toldterritorium, har det dog gældt saadanne Tilvirkninger, hvis Produkter nu ere toldfrie her i Landet og ikke de andre. Der vilde altsaa i meget for stort Maal kunne finde en Produktionsvirksomhed Sted paa Friterritoriet, selv om Stenkulstolden blev bibeholdt, uden at det kunde siges, at saadanne Tilvirkninger virkede ødelæggende paa den Tilvirkning, der nu finder Sted paa Toldterritoriet; thi den Tilvirkning, der nu finder Sted paa Toldterritoriet er jo beskyttet mod Udlandet for den allerførste Del af Produkternes Vedkommende ved en særlig Told, og den samme Told vil jo det, der bliver produceret paa Frihavnsterritoriet, komme til at betale. Altsaa tror jeg ikke det ærede Medlems Bemærkning, der i alt Fald blev fortaaget saaledes af mig, at Stenkulstoldens Ophævelse var en Nødvendighed, naar der overhovedet skulde være Tale om at benytte Frihavnsterritoriet til Produktionsvirksomhed, er rigtig. — Jeg vil endnu kun gøre den Bemærkning i Anledning af Stenkulstolden, at foruden det, der, som jeg før angav, havde været den ledende Tanke ved de tidligere Forsøg paa at gennemføre en Revision af vor Toldlov, har der stadig for dette Ting Vedkommende været en fast Kamme, indenfor hvilken alle Forsøg paa at opnaa en Revision af Toldloven have bevæget sig, og denne faste Kamme er den, at de nuværende Statsindtægter af Tolden ikke maatte væsentlig formindstes. Skal denne Kamme holdes, da er det en given Sag, at man ikke fuldt ud paa ethvert Punkt kan faa fyldestgjort noget af de tre Principper, som man ellers har gjort til de ledende ved sin Behandling af Toldspørgsmaalet. Det er givet, at en Begrænsning har altid maattet finde Sted; man har ikke fuldt ud paa nogen Position eller paa noget Omraade kunnet gennemføre fyldestgørende helt ud noget af disse Principper. Spørgsmaalet kommer altsaa altid til at ligge saaledes for: hvor langt kan man gaa uden at sprænge Kammen, og hvad maa man

opgive, naar man er nødt til for at undgaa Sprængning af Kammen at opgive noget af det, man ønsker. Jeg tror ikke, at jeg tager fejl i, at i Virkeligheden ligger Sagen saaledes for. Denne Position har jo som bekendt en ikke ringe finansiel Betydning, idet den betyder over 1 Mill. for Staten. Spørgsmaalet bliver altsaa bl. a. det: kan man uden at sprænge Kammen opgive Kultolden, naar man fordrer saa meget andet opgivet, som der er foreslaaet og til Dels allerede er vedtaget. Det er egentlig Spørgsmaalet. Jeg tror ikke at overskride, hvad der er tilledeligt at omtale nu efter den ærede Formands Angivelse af, hvad det er, der i Øjeblikket ligger for til Forhandling, naar jeg gør den Bemærkning, at foruden dette Forslag, der gælder en rund Million eller lidt over, foreligger der et andet Spørgsmaal til Afgørelse i 3dje Afnit, og det er om Ophævelsen af Stiksafgiften, som ogsaa gælder en rund Million. At en Ophævelse af begge disse hidtidige Statsindtægter, Stenkulstolden og Stiksafgiften, ubetinget vil sprænge Kammen, derom kan der jo ikke fornødigvis være noget Spørgsmaal, og jeg skal ganske ærlig tilstaa, at dersom jeg skulde træffe Valget for mit eget Vedkommende og ogsaa anbefale det til andre, vilde jeg ikke tage i Betænkning at sige, at for mig har Ophævelsen af Stiksafgiften langt større Betydning end Ophævelsen af Stenkulstolden. Grundene hvorfor forbeholder jeg mig, til selve Afnittet ligger for. — Jeg skal tillade mig endnu kun at gøre en lille Bemærkning — idet jeg fuldt ud erkender, at de finansielle Overvejelser høre egentlig først hjemme ved Slutningen, naar vi ere komne videre frem i Forhandlingen af Forslaget end nu, — en lille Bemærkning om den finansielle Stilling, og det er den, at ved hidtidige Revisioner eller Forsøg paa at faa Toldloven revideret, have vi altid gjort Requing paa at faa en Støtte — jeg vil ikke sige udefra, men i alt Fald en Støtte — til at kunne foretage gennemgribende Forandringer uden at sprænge Kammen, derved, at man har skabt andre nye Statsindtægter, som helt eller for en væsentlig Del have dækket det Tab, der skete for Statstassen ved de betydelige Nedsættelser af Tolden, det er jo med et Ord Drillebarerne, der have været det stærke Pakæsel, som har maattet bære den Byrde, som Toldloven har villet ryfte af sig. Men ved det Forslag, som jeg har bragt frem i denne Samling, har jeg, belært ved Erfaringerne, Sagttagelserne fra tidligere Forhandlinger om det samme Emne, netop undgaaet at bringe dette delikate Spørgsmaal